A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXII. évfolyam 5. szám - 2013. január 30.

Emlékeztető

az Iskolatanács 2013. január 15-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Guru	Gyenis Mihály	Csák Zsolt
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolcEVita	Majer Mirtill	Fincza Erika
ZÓNA	Tótfalusi Péter	Eckendorfer Zoltán
JOKER	Füstös Viktor	–
VaGabond	–	Mentler Gyula
CarpediM	Farkas Balázs	–
L-ME	–	Gara Mária
NOVA	–	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	–
HaRibó	–	–
MannA	Vidák Anna	–
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	Macudzinski Elza	–
NEON	–	–
Poligon	–	–
Tanerők	Diósi Alojzia, Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	

Napirendi pont: a Szervezeti és Működési Szabályzat újragondolása.

A decemberi IT-ülés végén azzal a kéréssel fordult a testület a Huhogáshoz és a Kuratóriumhoz, hogy foglaljanak állást az új törvényi környezetben az IT-t megillető jogosítványok ügyében.

A Kuratórium válasza: „…Az iskola rendes működésével kapcsolatosan meghozott vezetői, szervezeti döntéseket, az egyes szervezetek működését meghatározó demokratikusan megszületett döntéseket a Kuratórium nem vizsgálja felül egyesével, hanem kapcsolati rendszerein keresztül tájékozódik, ellenőrzéseket végez, és csak akkor lép(het) közbe, ha a Fenntartó akaratának teljesülését veszélyeztetve látja, illetve ezt valamely jogszabály a kötelességévé teszi…”

A Huhogás hangsúlyozta az IT létének és szerepének fontosságát, azt az iskolát jellemző demokratikus szervezetnek tartja, amelyben minden iskolapolgár képviseltetheti magát.

Sok konkrétum mellett azt kéri az IT-től, hogy fogalmazza meg világosan körvonalazhatóan, egyértelműen, miben látja önnön kompetenciájának, döntési jogköreinek a határát, tartalmát, s kéri egyben, hogy az új SzMSz megírásakor vegye figyelembe ezeket a kérdéseket, szempontokat és javaslatokat!

Számos vélemény elhangzott a Huhogás és az IT egyetértési jogának gyakorlása kapcsán. Többen elmondták, hogy az eredeti megfogalmazáshoz képest bármilyen részletes kifejtés további problémákat vet fel ahelyett, hogy egyértelműsítené a helyzetet. Volt, aki csak az eredeti változatot tudta elfogadni, mások kiegészítéseket is javasoltak. Több diák kérte a helyzet egyszerűbb és érthetőbb ismertetését, megszövegezését. Volt, aki kevésbé elvi témákkal, illetve konkrétabb feladatokkal foglalkozna szívesebben, pl. a szülői véleményezési rendszer kidolgozásával vagy a diákok elégedettségét felmérő kérdőív átgondolásával.

Házi feladatul azt tűztük ki magunk elé, hogy az SzMSzszel kapcsolatos javaslatainkat 2013. január 29-ig megfogalmazzuk, és eljuttatjuk minden IT-tagnak, hogy a legközelebbi ülésen (2013. február 5-én) valamelyik előterjesztést véglegesítsük.

Bp., 2013. január 16.

Jakab Judit és
Hartmann Ibolya jegyzők

Műveltségi vetélkedő – 2013

Február 12-én, kedden délután
művészetek, földrajz, természettudomány témakörökben
kreatív csoportversenyt rendezünk.

3-4 fős (akár vegyes korú) csapatok jelentkezését várjuk
2013. február 5-ig.

Remek buli lesz, és nagyszerű jutalmakra lehet számítani!
Nem érdemes kihagyni!

a Művészetismeret munkacsoport

Iskolabírósági hírek

Két visszahívás késések, hiányzások miatt

Időpont: 2012. 12. 18.
Bírók: Zsigmond Katalin szülő, Szabó Katinka diákó, Surányi Anna tanár
Panaszoltak: két tizenharmadikos tanuló
Panaszosok: az osztályfőnökök
Előzmények: A panaszoltakat osztályfőnökeik panaszolták be számos és jelentős, igazolatlan órákhoz vezető késéseik, szerződésszegéseik miatt. Ezt követte egy tárgyalás, amelynek határozata mindkét esetben a következő:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszoltak a szigorú megrovás fegyelmi fokozatot kapják, melynek hatálya 2013. április 31.
2. Az Iskolabíróság arra kötelezi a panaszoltakat, hogy 2012 október 25-től november 30-ig reggel 7:30-ra kell érkezniük, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írniuk.
3. A fenti időszak próbaidőként kezelendő, 2012 decemberében a panaszoltaknak visszahíváson kell megjelenniük a bíróság előtt; akkor újra rátekintünk a fejleményekre.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette az előzményeket, valamint a feketelistán látható fejleményeket. A panaszolt1 is és a bíróság is úgy látja, hogy a tanulónak sikerült betartani a határozatban kijelölt feladatait. A diák elmondta, hogy annak érdekében, hogy be tudja tartani a határozatban leírtakat, meg kellett változtatnia a napirendjét (pl. korábban kel, reggel kávézik a barátnőivel, anyukája behozza a suliba). Mióta sikerült átállnia a korábban kelésre, és a korábban indulásra, azóta nem okoz gondot neki, hogy beérjen időre az iskolába. Azt is hozzátette, hogy most már rutinná vált az új „rend".
Panaszolt2 elismerte, hogy nem sikerült úgy teljesítenie a határozatban leírtakat, ahogy kellett volna. Azt is hozzátette, hogy tudja, hogy ez így nem mehet tovább, és elhatározta, hogy mostantól komolyabban veszi mind a tanulást, mind az iskolába való beérést, hiszen le akar idén érettségizni. Ennek érdekében külön matekra és talán angolra is fog járni januártól.
Panaszolt2 azt is elmondta a bíróságnak, hogy az előző tárgyaláson mondta, hogy nem fog tudni fél 8-ra beérni, mert ha korábbi busszal jön be, akkor is csak háromnegyed 8-ra érne be. Ezt azonban a bíróság nem vette figyelembe. Igaz, hogy Panaszolt2 így is sokszor késett első órákról is. Erre azt a magyarázatot adta, hogy sok lukasórája van (kedden és csütörtökön 2-3. óra), és ha késésben van, akkor nem érzi magát motiválva, hogy beérjen.
Az osztályfőnök beszélt arról, hogy menynyit küzdöttek eddig is Panaszolt2-vel, és hogy mennyire reménytelennek látja a helyzetet.
A bíróság úgy látta, hogy a Panaszolt2 meg van ijedve attól a helyzettől, amibe sodorta magát. Konstruktív volt azt illetően, hogy milyen segítségre lenne szüksége, hogy javuljon a helyzet. Ő javasolta, hogy vegyük be a bérletét, mert az első negyedévben sem volt bérlete, és úgy érzi, az motiválta a tanulásra. Az is felmerült, hogy a lukasóráit tölthetné tanulással (tételkidolgozás, házi feladat megírása, dolgozatra készülés).

Határozat:
1/a, Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt[1] szigorú megrovás fegyelmi fokozata marad érvényben 2013. április 30-ig.

1/b, Panaszolt[1] visszakaphatja a bérletét.

2/a, Az Iskolabíróság döntése szerint Panaszolt[2] a felfüggesztett kizárás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. február 28.

2/b, Az Iskolabíróság arra kötelezi Panaszolt[2]-t, hogy 2013. január 3-tól február 28-ig reggel 8:00-ra kell érkeznie, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írnia.

2/c, A fenti időszak próbaidőként kezelendő, 2013 márciusában Panaszolt[2]-nek visszahíváson kell megjelennie a bíróság előtt; akkor újra rátekintünk a fejleményekre.

2/d, Panaszolt[2] bérletét április 30-ig bevonja a bíróság.

2/e, Panaszolt[2]-nek füzetet kell vezetnie február 28-ig arról, hogy mit tanult a lukasóráiban. Ezt kedden és csütörtökön a 3. óra (lukasórái) után az egyik osztályfőnökének be kell mutatnia és alá kell íratnia.

Indoklás: Az Iskolabíróság nem látja szükségét annak, hogy a Panaszolt[1]-nek a tanítás előtt be kelljen érnie, mert mióta megkapta az előző határozatot, sikerült átalakítania a napi rutinját, és mostanra automatizmussá vált, hogy beér korán.
Panaszolt[2]-nek fél 8-ra kellett beérnie novemberben, de már a bírósági tárgyaláson mondta, hogy ez külső tényezők miatt sem fog menni. Azt viszont fontosnak tartja az IB, hogy Panaszolt[2] beérjen időben az iskolába.
Panaszolt[2] feketelistáját értékelte a bíróság, és mivel azt láttuk, hogy Panaszolt[2]-nek nagyon kevésszer sikerült beérnie fél 8-ra és/vagy az első órákra, ezért úgy gondoltuk, hogy komolyabb fokozatot kell kapnia. A bíróság mérlegelte továbbá azt is, hogy Panaszolt[2] együttműködő volt a tárgyaláson, ezért is igyekeztünk olyan határozatot hozni, ami Panaszolt[2] szerint is teljesíthető feladatokat tartalmaz.

Megjegyzés: Amennyiben az osztályfőnökök úgy látják, a panaszoltakkal továbbra is gondok vannak, bármikor kérhetnek visszahívást egy újabb tárgyalásra.

2012. december 20.

az Iskolabíróság nevében: Surányi Anna

Órai viselkedés[1]

Időpont: 2012. december 18.
Bírók: Erdei Erika szülő, Szőllősi Enikő diák, Kraviánszky Anna tanár

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló
A panaszosok: a két osztályfőnökök, az informatika és matematika szaktanár
Résztvevők: a panaszolt szülei és egy osztálytárs
Előzmények: panaszoltat osztályfőnökei és informatikatanára panaszolta be az Iskolabíróságnál, mert viselkedésével rengeteg probléma van több tanórán is. Sokféle próbálkozás történt (magatartásfüzet, megfigyelések, beszélgetések) sajnos kevés sikerrel, mivel javulás nem volt tapasztalható.

Az osztályban komoly feszültség alakult ki a diák magatartását illetően. Szinte mindig szerepel a neve az órai munkát akadályozók között a tanárok és az osztálytársak körében is. Több osztályban tanító tanár szerint a panaszolt „féktelen, neveletlen, bántó megjegyzéseket tesz osztálytársaira, az órákon sokszor ordibál, ilyenkor leállíthatatlan". Nagyon sokat beszél az órákon, mással foglalkozik, társait sokszor zavarja, hátráltatja a munkában. Sokszor egyáltalán nem veszi észre a problémát, illetve rendkívül hangosan hárítja, próbál kimagyarázkodni, másokra mutogat.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette a panaszt, amit a panaszolt többé-kevésbé helytállónak talált. Először a panaszosok egészítették ki a feljelentést azzal, hogy bár az bírósági panasz beérkezése óta valamelyest javult a tanuló magatartása, nem szűntek meg a problémák, azaz: elfogadhatatlan, tiszteletlen hangnemet üt meg tanáraival és társaival, másokra mutogat felelősségre vonáskor, sok a felszerelés- és leckehiánya, valamint a pár perces órai késése.

Az órákon magatartása romboló, elvonja a többiek figyelmét, beszélget, mással foglalkozik, nem tudja, hol tartanak, visszakérdez, folyamatosan megakasztja az órát. Tanárai szerint ez abból fakad, hogy kényelmes, lusta és egyáltalán nem érdeklik a szabályok. Társait kineveti, csipkelődik, élcelődik, ha „bakiznak". Nem mutat együttműködést, ezért már többször ki kellett küldeni az órákról.

Tanárai azért vannak elkeseredve, mert a diák értelmes, jó intellektusú gyerek, aki könnyedén lehetne jó tanuló, de nem tud élni a Politechnikum adta lehetőségeivel, és mindemellett nem képes együttműködni. A panaszolt megértette tanárai problémáját, és próbál odafigyelni magára. Konkrét lépéseket azonban még nem tett, és konkrét cselekvési tervet vagy elképzelést sem tudott megfogalmazni, csak annyi hangzott el részéről, hogy „próbálkozom, próbálkozom". Beismerte, hogy kihasználja, ha a tanár engedékeny, és hogy sokkal jobban tudna teljesíteni szigorú keretek között; azt azonban cáfolta, hogy hangosan ordítana az órákon, mint ahogy arra sem emlékszik, hogy többször ki lett volna küldve a tanórákról. Társai tankönyveinek rongálását is tagadta, nem emlékezett ilyen eseményekre.

A tanuló elmondta, hogy szeret a Politechnikumba járni, mert nem annyira kötöttek a szabályok, sokkal „lazább", mint más iskolák. Az Iskolabíróság kérdésére, hogy milyen lépéseket fog vagy tervez megtenni a változás érdekében, érdemben nem tudott válaszolni, és alapvetően kevés együttműködést mutatott a tárgyalás során. Elmondta, hogy nemcsak vele van baj, több gyereket is be lehetne panaszolni az Iskolabíróságon magatartási problémái miatt.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló büntetése felfüggesztett kizárás, amelynek hatálya 2013. június 14.

Indoklás: A panaszolt nem érzékeli viselkedésének súlyát, és azt, hogy ez milyen romboló hatással van szűkebb és tágabb környezetére is. Emellett nem érzékeli lehetőségeit, határait, illetve azt, hogy mások jogait korlátozza hozzáállásával. Hiányzik belőle a tolerancia, a kölcsönös együttműködés, a másság elfogadása (itt a csoportmunkában való részvételről van szó). Folyamatosan visszaél a Politechnikum nyújtotta nyitottsággal, toleranciával. Hozzáállása távol áll a Politechnikum alapértékeitől, és a tárgyalás során nem

mutatott hajlandóságot arra, hogy ezt a távolságot csökkentse.
Az Iskolabíróság javasolja, hogy a panaszolt fontolja meg valamilyen – számára érdekes – sport elkezdését, akár az iskolában, akár azon kívül, hogy önfegyelmet tanuljon, és hogy felesleges energiáit levezesse.

Órai viselkedés[2]

A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló
A panaszosok: az osztályfőnökök és egy szaktanár
Résztvevők: az egyik ofő, , a panaszos szaktanár, a panaszolt édesapja, egy osztálytárs a szüleivel
Előzmények: a panaszoltat osztályfőnökei és egyik szaktanára panaszolták be viselkedése miatt. A panaszt korábban magatartásfüzet-vezetés és szülőkkel folytatott beszélgetések is megelőzték, amelyek pozitív elmozdulást eredményeztek. A tanuló sokszor viccelődős kommentekkel megakasztja az órák menetét, illetve ennél rosszabb, amikor „ordibál, fegyelmezetlenül, rendkívül bántóan viselkedik, a jelentkező osztálytársak mondataiba hangosan és sértően bekiabál". Rendszeres probléma, hogy percek telnek el, amire a felszerelése előkerül. Órai munkájában, viselkedésében, együttműködési készségében meglehetősen széles ingadozások tapasztalhatók, amelyek azonban a szaktanárok elmondása alapján kezelhetők, mivel a konfliktushelyzetek négyszemközti vagy csoportos megbeszélésekor a panaszolt képes nyitottan, együttműködően megoldást keresni.
Tárgyalás: A diák elismerte, hogy a panasz helytálló, tisztában van korlátaival és keresi a megoldást. Tettei következményeivel nem fogja fel, de a felelősség alól nem akarja kivonni magát, és ez nagyon pozitív. Elmondta, hogy azért jár a Politechnikumba, hogy fejlődjön, és hogy segítsen azoknak, akik erre rászorulnak. Korábbi iskolájából azért jött el, mert az túl poroszos volt, nem jól tolerálta a szigorú kereteket, itt pedig még nehéz megszoknia az új, nyitott és sokkal megengedőbb környezetet. Az is kiderült, hogy szeret a Politechnikumba járni, nagyjából beilleszkedett az osztályba, és barátai is vannak már itt.
A tanuló rendkívül jó intellektusú, értékes gyerek, azonban figyelmetlenségével, állandó közléskényszerével nemcsak rombolja a róla kialakított képet, de a jó eredmények elérésében is hátráltatja.
Az Iskolabíróság kérdésére, hogy el tudná-e mondani, mit jelent a szabály szó, és hogy miért fontosak a szabályok, nem tudott kimerítő választ adni, de elmondta, hogy érzi a határokat.
A tanárok beszámolói alapján kiderült, hogy a panaszolt viselkedése – bár néha romboló és sértő – sokat javult az iskolabírósági panasz óta.
A tanuló a tárgyalás során együttműködést, megbánást tanúsított és egyértelműen kiderült, hogy hajlandó a változásra.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló büntetése megrovás, amelynek hatálya 2013. június 14.
Mellékfeladatként az alábbiakat kell teljesíteni február 15-ig:
1. Három intézmény (egy családsegítő szolgálat, egy tetszőleges bank és egy nemzeti park vagy atomerőmű) szabályrendszerét összefoglaló, bemutató, összehasonlító fogalmazás elkészítése három oldal terjedelemben.
2. Egy angol-, egy matematika-, egy informatika-, egy társadalomismeret-órán és egy osztályidőn tízperces közösségépítő játék levezetése a szabályok ismertetésével
Ajánlás: a panaszolt vegye fontolóra a

„felszerelés-felelős”-i szerepet a problémás órákon.
Indoklás: A diák bizalmat kapott az Iskolabíróságtól, mert megmutatta a benne rejlő lehetőséget, együttműködési szándékot, és mert nyitott volt a szabályok megismerésére, elfogadására.

2012. december 18.

Az Iskolabíróság nevében:
Kraviánszky Anna

Időpontja: 2012. 12. 19.
Bírók: Villing Sándor szülő, Philip Hanna diák, Bakacsi Zoltán tanár

Késés, szerződésszegés[1]

A panaszolt: egy tizenharmadikos tanuló
A panaszosok: az osztályfőnökök
Résztvevők: az egyik ofő
Előzmények: a panaszoltat osztályfőnökei panaszolták be késései, szerződésszegése miatt.
Tárgyalás: A panaszismertetés után a panaszolt elismerte annak helytállóságát.
A diák azzal védekezett, hogy a késései időben nem jelentősek, éppen átlépték a megengedett számot. Reggeli késéseire nem tudott jobb magyarázatot adni, mint azt, hogy „általánosan fáradt, nehezen tud felkelni”, és ha kicsit csúszik, akkor nem éri el biztonságban a szükséges tömegközlekedési eszközöket. Szerződésszegésére azt a magyarázatot adta, hogy amint egyszer túllépte a keretét, az elveszítette visszatartó erejét.
Az osztályfőnök beszélt arról, hogy a késés továbbra is tendencia az osztályban.
A panaszoltra jellemző, hogy a Poli szabályait „lazán” kezeli, a lehetséges kereteket többnyire kihasználja. Az osztályban meghatározó személyiség, és többször is volt a szabálykövetésével probléma. Most a késésekkel nem birkózott meg. Magatartása így viszont a közösség számára negatív, romboló.
A bíróság a panaszolt hozzáállását, ébredési, utazási szokásait is firtatta, és általános szabálykövetési kérdéseket is érintettek a jelenlévők.

Határozat:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. április 31.
2. Az Iskolabíróság arra kötelezi a panaszoltat, hogy a 2013 január 3-tól egy hónapon keresztül reggel 7:50-re kell érkeznie, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írnia.
3. A fenti időszak próbaidőként kezelendő, 2013 februárjában a tanulónak visszahíváson kell megjelennie a bíróság előtt; akkor újra rátekintünk a fejleményekre.
Indoklás: a diák a Politechnikum Házirendjét több ponton is megsértette. Az Iskolabíróság figyelembe vette a panaszolt korábbi késésekre vonatkozó szerződését az osztályfőnökeivel (hatálya 2012. október 31.). Számba vette azt is, hogy a tanulónak a tömegközlekedés egyértelműen meghatározza beérkezési idejét. Mérlegelte továbbá azt is, hogy végzős diák, és együttműködést igyekezett tanúsítani a fennálló probléma megoldásának keresésekor.

Megjegyzés: Az Iskolabíróság javasolja az alábbiak megfontolását:
- A korábbi beérkezés célja határozott, pl: sportolási céllal eltöltött idő legyen.
- A felébredésben külső segítség igénybevételét.
- Az elérhető ébresztőórák ágytól távolabb elhelyezését.

Késés, szerződésszegés[2]

A panaszolt: egy tizenharmadikos tanuló
A panaszosok: az osztályfőnökök
Résztvevők: az egyik ofő, az egyik szülő.
Előzmények: A panaszoltat osztályfőnökei panaszolták be késései, szerződésszegése miatt.
Tárgyalás: A panaszismertetés után a panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló. Azzal védekezett, hogy a késései időben nem jelentősek, éppen átlépték a megengedett számot. Reggeli késéseire nem tudott jobb magyarázatot adni, mint azt, hogy „általánosan fáradt, nehezen tud felkelni". Szerződésszegésére azt a magyarázatot adta, hogy amint egyszer túllépte a keretét, az elveszítette visszatartó erejét.
Az osztályfőnök beszélt arról, hogy a késés továbbra is tendencia az osztályban.
A panaszoltra nem jellemző, hogy a Poli szabályait „lazán" kezelné, de a lehetséges kereteket azért kihasználja. Az osztályban mintaadó személyiség, és eddig nem volt jelentős probléma vele, de most a késésekkel nem birkózott meg. Magatartása így viszont a közösség számára negatív, romboló.
A bíróság a panaszolt hozzáállását, ébredési, utazási szokásait is firtatta, és általános szabálykövetési kérdéseket is érintettek a jelenlévők.

Határozat:
1. Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a megrovás fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. április 31.
2. Az Iskolabíróság arra kötelezi a panaszoltat, hogy a 2013 január 3-tól egy hónapon keresztül reggel 7:45-re kell érkeznie, és a titkárságon lévő feketelistát alá kell írnia.
3. A fenti időszak próbaidőként kezelendő, 2013 februárjában a diáknak visszahíváson kell megjelennie a bíróság előtt; akkor újra rátekintünk a fejleményekre.
Indoklás: a tanuló a Politechnikum Házirendjét több ponton is megsértette. Az Iskolabíróság figyelembe vette a panaszolt korábbi késésekre vonatkozó szerződését az osztályfőnökeivel (hatálya 2012. október 31.). Mérlegelte továbbá azt is, hogy végzős diák, és együttműködést tanúsított a fennálló probléma megoldásának keresésekor.
Megjegyzés: Az Iskolabíróság javasolja az alábbiak megfontolását:
- A korábbi beérkezés célja határozott, pl.: sportolási céllal eltöltött idő legyen.
- A felébredésben külső segítség igénybevételét.
- Az elérhető ébresztőórák ágytól távolabb elhelyezését.

2013. január 18.

az Iskolabíróság nevében: Bakacsi Zoltán

Órai viselkedés

Időpont: 2013. 01. 16.
Bírók: Zsigmond Katalin szülő, Fazekas Mátyás diák, Kraviánszky Anna tanár
A panaszolt: egy nyolcadikos tanuló
A panaszosok: két szaktanár
Résztvevők: a két szaktanár, az egyik osztályfőnök és a , panaszolt szülei
Előzmények: A tanulót azért panaszolták be tanárai, mert gyakran merültek fel magatartási problémák angol-, matematika- és informatikaórákon egyaránt. A problémákat a diák hárítja, próbálja megmagyarázni, másokra mutogat, ami hosszú perceket vesz el az órákból. Az órai munkában rendkívül hullámzó módon vesz részt. Olykor szépen dolgozik, önállóan, illetve pár- vagy csoportmunkában is, máskor nagyon nehezen fogható munkára. Előfordul, hogy sokáig el sem kezdi a feladatot. Ilyenkor sok segítséggel, személyes odafigyeléssel néha rávehető arra, hogy bekapcsolódjon az órai munkába, néha nem, mindenesetre könnyen kibillen az elvárt munkatempóból. Az órákon hangosan beszél, zavarja társait a munkában, többször ki kellett küldeni az órákról. Tavaly sokkal motiváltabb volt az órákon, nem beszélgetett ennyit, rendszeresen volt leckéje. Az idén komoly problémák adódtak a folyamatos leckeírással is. Fontos lenne tartania a kívánt tempót, mert nagyon hamar le fog maradni, ha így folytatja.
Tárgyalás: A panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló.
A panaszosok elmondták, hogy a problémák jelenleg is fennállnak, bár néha látszik a tanulón az igyekezet. Volt egy időszak, amikor teljesen „bedobta a gyeplőt a lovak közé", mert felmerült, hogy elmegy az iskolából. Miután ez elvetődött, sok viselkedési probléma megszűnt, nem hangoskodott például. De még mindig sokat beszélget, nem figyel az órán, ezzel megnehezítve a csoport munkáját. Hiába van jó esze, nincs kedve erőfeszítéseket tenni, nem koncentrál. A panaszolt azzal indokolta viselkedését, hozzáállását, hogy úgy érzi, le van maradva, nem tudja felvenni a fonalat. Az angol és a matematika leckéket azért nem írta meg, mert nem tudta, hogy elkezdeni. Egy ideje intenzíven matekozik az iskolán kívül. Az angol tutorral is szeretné folytatni a tavaly elkezdett munkát. A szülők szerint a háttérben figyelemzavar van, amit korábban a Nevelési Tanácsadóban meg is állapítottak. (Erről hivatalos szakvélemény nincs az iskola birtokában. A szülők azt állítják, hogy tavaly szeptemberben ezt leadták az osztályfőnököknek.)
Az osztályfőnök általánosságban azt mondta el a diákról, hogy a tavalyinál sokkal lustább az idén, a tanulás a perifériára szorult. Jófejű, értelmes gyerek, aki tavaly sokkal jobban teljesített.
A tanuló több, konstruktív javaslatot fogalmazott meg a jövőbeli politechnikumi létére vonatkozóan: az órán figyel a magyarázatokra, füzetbe ír, a fénymásolt feladatlapokat egy erre rendszeresített dosszziéban gyűjti, kérdez, amennyiben nem ért valamit, és az első sorban fog ülni. A beszélgetésekkel leáll, ír leckét, jegyzetel, szótárfüzetet vezet angolórán.

Határozat: Az Iskolabíróság döntése szerint a tanuló a figyelmeztetés fegyelmi fokozatot kapja, melynek hatálya 2013. június 14.
Mellékbüntetésként a következő feladatoknak kell eleget tennie:
1. Házifeladat- naplót vezet az Iskolabíróság által megadott szempontok alapján.

2. Órai munka önértékelő naplót vezet az Iskolabíróság által megadott szempontok alapján, amit hetente megmutat szüleinek.
3. Füzeteit a tanórákon készült jegyzeteivel hetente bemutatja szüleinek és szaktanárainak.
4. Az érintett órákon elöl ül.
5. Február 13-án, szerdán 16:30-kor visszahíváson jelenik meg, amikor bemutatja füzeteit, illetve naplóit.

Indoklás: Az Iskolabíróság figyelembe vette a diák képességét a változtatásra, és együttműködési hajlandóságát, valamint azt, hogy először áll az Iskolabíróság előtt.

2013. január 22.

az Iskolabíróság nevében:
Kraviánszky Anna

Indul a Szóval?! Országos Vitaverseny 2013

2013-ban a Külügyminisztérium, az Európai Bizottság és az Európai Parlament kezdeményezésére újra útjára indul a tanév egyik legizgalmasabb tanulmányi versenye. A Szóval?! közelebb hozza a fiatalokhoz az EU-val kapcsolatos lényeges kérdéseket, és megtanulnak közben úgy érvelni, hogy vitapartnereiknek a vita végén nem hátat fordítanak, hanem kezet nyújtanak.
A Szóval?! Vitaverseny a disputázás klasszikus szabályrendszerének megfelelően fejleszti a fiatalok érvelési és kommunikációs készségét, bővíti európai uniós tudásukat. A tanulmányi vetélkedőn középiskolás csapatok vehetnek részt. Valamennyi csapatnak három vitázóra van szüksége, valamint egy felkészítő tanárra, aki segíti a csapatot a versenyzésben és a felkészülésben.
A verseny 2013. január elejétől április végéig összesen három fordulón át (előválogatás, regionális döntők és országos döntő) teszi próbára a résztvevő disputa csapatok vitatudását. Az egyes fordulókhoz különböző vitatémákat adnak meg a szervezők, melyek mindegyike az Európai Unióhoz kapcsolódó dilemmákra vonatkozik. A csapatokat vezető tanárok ingyenes képzést és folyamatos szakmai támogatást kapnak; ezt idén is a Demokratikus Ifjúságért Alapítvány és a Pillar Alapítvány munkatársai segítik.

A disputa a vitázás szabályozott formája, vagyis azokat a vitákat nevezzük disputának, amelyekben előre meg határozott, hogy ki, mikor és miről beszélhet. Ezek a szabályok nagyon változatos vitatípusokat eredményeznek, amelyeket vitaformátumoknak hívunk. A disputa rendszerint közönség előtt zajlik egy konkrét témáról – ezt nevezzük a vita tételmondatának. A vitázók célja, hogy meggyőzzék hallgatóságukat képviselt álláspontjuk érvényességéről. Egy vitaversenyen a közönség soraiban disputa bírók is ülnek, akik értékelik a vitázó csapatok teljesítményét: az a csapat nyeri a vitát, amelyik jobban érvelt.

A versenyzés a résztvevők (vitázók és felkészítő tanáraik) számára nem jár költségekkel, nincs regisztrációs díj. A részvétel költségeit (utazás, étkezés, szállás) a verseny kiírói vállalják. Iskolánként maximum két csapat jelentkezésére van lehetőség. (Túljelentkezés esetén a verseny kiírói ezt a keretszámot iskolánként egy csapatra csökkenthetik. Ebben az esetben az előválogatáson jobban teljesítő csapat vehet részt a versenyben.)
Az első helyezést elérő legjobb disputa csapat tagjainak és felkészítő tanárának nyereménye egy-egy Ipad mini tablet. A döntőbe jutott két csapat és a felkészítő tanárok jutalma egy háromnapos szlovákiai tanulmányút lesz 2013 Európa Kulturális Fővárosába, Kassára.

A középiskolás csapatok jelentkezésének és előválogatásának határideje: 2013. február 4., 12:00 óra. Jelentkezés és további információ a www.szoval.eu oldalon található.

Benkő Flóra, koordinátor
06 30 630 0942, info@szoval.eu

A téli teremszemléről

Vízkereszt után a Szépészeti Bizottság végigjárta az osztálytermeket és értékelte azok otthonosságát, tisztaságát, ápoltságát, a dekorálás színvonalát, a kreativitást. Benyomásaink alapján elég szélsőségesnek érzékeltük az osztályok önmagukkal szembeni igényességét.

A 18 termet végignézve kb. a harmadában tapasztaltunk padfirkákat, hol durvábbakat, hol diszkrétebbeket (pl. VaGabond, ZÓNA, CarpediM), de több helyen láttuk a sikálás nyomait (CLASS, DolcEVita). Sajnos sok teremben annyira elnyűttek a padok, hogy a kopottságuk miatt tűnik a terem lepusztultnak, igénytelennek.

A szekrények tetejére dobott szemét, ruhák, paddarab, törött szekrényajtó, növényi és uzsonnamaradék stb. a legtöbb osztályban a kedvünket szegte (pl. Fibonacci, HaRibó, NEON, Guru, MáGia), ahogy a szakadozó függönyök is (pl.: Poligon).

Ugyanakkor szívet melengető volt látni, hogy a tavaly sérelmezett teljesen alkalmatlan függönyöket bizonyos termekből menesztették az ottani gazdák.

Örömmel tudatosítottuk, hogy az elfekvő (kanapé) a legtöbb helyről kiszorult (a JOKERből sajnos nem). (Köszönet azoknak, akik meghallották a tavalyi kiáltásunkat.)

Az aktív szépítéssel elenyésző számban akadtunk össze. A dekorációk főleg a régiek (ez nem baj, ha esztétikus, pl. ZOÉ), megújulásra egy-két helyen volt csak igény/ötlet/erő (pl. NOVA). Ahova kerültek új képek, fotók, díszítések, ott néha a felfüggesztés módját sérelmeztük: málló cellux, pöndörödő reprodukciók, a falból véletlenszerűen kiálló szögön átdöfött lapok stb. (Deja Vu).

Nagyon örültünk, hogy egy-két közösség fontosnak tartja, hogy (élő) növények között töltse az idejét (pl. MannA, NOVA, L-ME), de ezeket a virágokat locsolni kell ám (Hoppá)!

Összességében lahangoltan értünk a mustra végére. Általános benyomásunk, hogy sajnos az évtizedek alatt annyira elhasználódott belülről az épület, a berendezés, hogy még a jó szándék sem javíthat eleget rajta (a közönyről nem is beszélve).

2013 tavaszán újra sor kerül a teremvizitre. Javasoljuk, hogy a magukra eddig is adó osztályok őrizzék meg értékeiket! A kevésbé figyelmes társaságok pedig ötleteljenek, mitől éreznék jobban magukat a termükben, hogyan csinosítható (még tovább) az otthonuk.

A számszerű eredmények (amelyek a Sorolóba is bekerültek):

Osztály	Terem	Értékelés 0-25 pont
Guru	A 21	23
MáGia	A 22	5
DolcEVita	A 17	18
ZÓNA	A 19	21
JOKER	A 15	20
VaFabond	B 22	1
CarpediM	A 26	18
L-ME	A 11	23
NOVA	A 12	22
Deja Vu	A 16	17
HaRibó	A 01	18
MannA	A 02	20
Fibonacci	B 21	16
Hoppá	B 12	20
ZOÉ	B 12	19
CLASS	A 14	22
NEON	B 03	4
Poligon	B 02	18

Vélt előjogok a Politechnikumban

Történik olykor ez-az a Poliban, amiről azt hittem, sose fog előfordulni. Köztünk aztán nem! Soha!

Mondják többen, de hát már jó ideje így van.

Mondják többen, rég észrevehettem volna, ha akarom – biztos nem is akartam. S kuncognak egyet.

Mondják többen, olyan naiv vagy, miért lenne másképp, ez is csak a világ!

Mondják többen, mér', ezzel mi a baj? Meg, hogy hagyjam már, nem akkora ügy, minek kell nekem mindig?

Azt nem tudom, minek kell, csak azt tudom, hogy bánt.

Engem igenis bánt, a Poliban jelenleg bevett szokás, hogy a büfében, ebédlőben a nagy a kicsi elé tolakszik. Szerzett jog. Az életkor önmagában érdem.

Tizenkettediktől hosszú évek szívós, kemény tanulásában megrokkant hátú hadastyánok önfeledten előzik a térdig érő hetedikest.

S ha véletlenül egy tanerő – mondjuk én, mert mindig szerettem Don Quijote lenni (s ezt most bátran írhatom, hisz jelentését mindenki érti, elvégre, nemhiába történtek a fentebb említett szorgos tanulmányok!), – szóval, ha egy tanerő megakadályozni készül ezt, akkor rögtön kész eltérő vérmérséklet szerinti mértékben a méltatlankodó válasz:

– „De hát így van ez rég, ez itt a szokás, minket is ekképpen túrtak hátra a nagyok!" (Örülhet a társadalomtanár, sikeresen tanította: a múlt történései okolják a jelent!)

S mivel a történőnek (milyen mázli!) új érv kidolgozásával fáradni nem kell, a mintamondat jól bejáratott, zsebből előreráncható, imígyen a száj mozgatatása nem von el figyelmet – az akció nem zökken, tekintet előre, rendelés lead.

Ha a tanerő kekec (esetemben számítani erre bátran lehet!), – akad bökkenő. Támad mérges szemkontakt, útnak az ő elállása, erődemonstráció. S addig a röhejesen rövid pillanatig, amíg a tanár a helyszínt felvetett fejjel el nem hagyja – helyreáll a rend: a sor kivár, a gyenge megvédetett.

Hát mögött összenézés, cinkos mosoly, legközelebb minden ugyanúgy.

Csak egyet nem értetek: ez itt egykor nem volt szokás!

Húsz éve ide épp azért jöttem, mert ez a hely, ahol láttam: a nagy, az erősebb korlátozza magát. Azt nézi, hogy a kisebb, a gyengébb, a hátrányos helyzetű mikor lesz esélyesebb, s keresi, ebben ő mit tehet.

Ez a hely, ahol a jogok egyenlők – s nincsenek egyenlőbbek. Nincsenek születési előjogok, az életkor önmagában nem tekintély forrása, s kiváltságok sincsenek.

Az összes (korábban megismert) iskolával szemben ez az egyetlen hely, ahol ez még apróságokban is látszik. Mert a szünetekben senki, a felnőttek sem állnak a sorban a többiek elé. Mert mindenki lehajol az (akár más által) elhullajtott szemétért. Mert a tanári ajtaját a kellemetlen huzat ellenére is nyitva tartják, hogy a diák bármikor benyomulhasson oda. Ahol a cipekedő kezéből ismeretlenül is kiveszik a terhet. Ahol köszön-

tik egymást az emberek.

Értitek? Nem volt szokás. És most lett. Azzá tettétek.

Nem érzitek, hogy ezzel ti is kevesebbek lettetek?

Szász Kata

P.s.[1]: Nem tudom, miért vagyok szomorúbb, azért-e, mert vannak, kik élnek vélt előjogaikkal, vagy azért, mert vannak, kik természetesnek veszik, s eltűrik ezt!

P.s.[2]: És tudjátok, nagyon nem ér diák- vagy állampolgári jogokért küzdeni akkor, ha konkrét esetben, mert éppen személyemben érintett vagyok -–a jogegyenlőség elvét felülírja a kényelem!

* * *

Nemzetközi HAIKU verseny

A harmadik nemzetközi HAIKU versenyt az idén a Politechnikum szervezi.

A résztvevő iskolák:

- Åva Gymnasium, Svédország
- Järvenpää Gymnasium, Finnország
- Gimnazija Vič, Szlovénia
- Közgazdasági Politechnikum, Magyarország

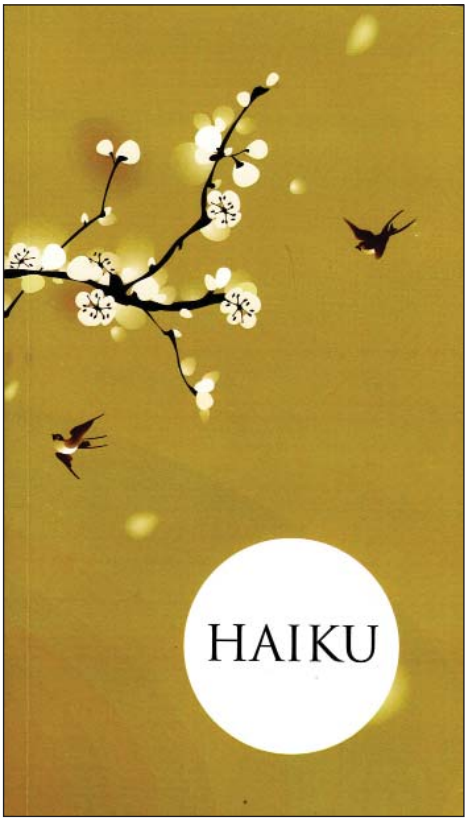

A HAIKU háromsoros japán versforma, 5+7+5 szótagszámú sorokkal.

A tavalyi magyar nyertesek versei kötetben olvashatók és az iskolai honlapon is megtaláljátok (http://poli.hu/wp/2013/01/07/nemzetkozi-haiku-verseny/).

Beadási határidő : január 28. hétfő

Eredményhirdetés és díjátadás: március 8. péntek

Irodalmi Háziverseny

A decemberi forduló megfejtései

I. A/ Szóláskeveredések jelentésekkel

a, bocskorban, Csáki, csizmában, csoda, csöbörből, három, kezdte, minden, mint, napig, olyan, szalmája, tart, végezte, vödörbe

Olyan, mint a Csáki szalmája. = Csáki szalmája annyit tesz, hogy rendetlen, bitang jószág, szabad prédára hagyott, gazdátlan dolog, amelyet bárki szabadon használhat.
Csizmában kezdte, bocskorban végezte. = Nagy mellénnyel indított, de aztán alábbadta.
Csöbörből vödörbe. = Egyik bajból, kellemetlenségből egy hasonló másikba vagy még nagyobba kerül.
Minden csoda három napig tart. = Az eleinte nagy feltűnést keltő, rendkívüli dolgokhoz is hamar hozzászoknak az emberek.

b, a, a, a, a, foltját, foltos, fűzfavessző, hajlik, megtalálja, mint, mint, rongyos, szebb, zsák

Szebb a foltos, mint a rongyos. = A ápolt szegénység elfogadható, de az igénytelenség nem.
Hajlik, mint a fűzfavessző. = igen hajlékony (kedvesebb értelmezés: gyenge, könnyen megadja magát; csípősebb értelmezés: érdekember, mindig ahhoz húz, akitől remél valamit)
Zsák a foltját megtalálja. = mindenki megtalálja a hozzá illő társat; minden jómadár a hozzá hasonló jómadarak társaságát keresi.

c, babér, babonaság, bagoly, bolondság, de, feje, mondja, nagy, nem, számára, terem, van, verébnek

Bagoly mondja verébnek, de nagy feje van. = Olyan bírál másokat, aki hibásabb, mint az, akit bírál.
Nem terem számára babér. Valaki nem számít sikerre.
Babonaság bolondság. Aki hisz a babonákban, nem lehet józanul, reálisan gondolkodó ember. (Nem kell komolyan venni, mert nincs valós alapja az állításának, hiedelmeken vagy szóbeszéden alapul)

II. A hiányzó betűkből a Tankcsapda: *Mennyország touristj*át lehetett kiolvasni.

III. A függőleges és vízszintes összefüggések

Briliáns	édes sütemény	**gyémánt**	hajfesték	**ragyogó**
Írisz	bőrbetegség	**liliomféle**	rizses étel	**szemhártya**
Korona	**fejdísz**	fúrószerszám	**pénznem**	talajművelő eszköz
Mandarin	**gyümölcs**	hangszer	**kínai elöljáró**	sportrepülőgép
Pikoló	**hangszer**	kártyajáték	pislákoló fény	**söradag**

Megfejtők:

Csányi Dániel (ZÓNA), Cser Bence (CLASS), Dávid Bence (Poligon), Dobos Gergő (HaRibó), Márkus Dániel (CarpediM), Dr. Marosvári Péter (tanerő), Márton Krisztina (CLASS), Sághi Nóra (DolcEVita), Varga Zoltán (MáGia)

Gratulálok!

Januári forduló

Leadási határidő: 2013. február 4.

I. Az alábbi szavak közül kettő-kettő összetartozik azonos jelentésük alapján. Melyek ezek a párok? 7 pont

feszélyez, gazember, horda, ingovány, kockázat, különcködő, lápos vidék, mereven szigorú, mocsaras, mutatványos, nyüstöl, nyüves, posvány, rigolyás, rigorózus, rizikó, rongál, sereg, sokác, szajré, szláv népcsoport, tetőfedő falemez, tetves, zsákmány, zseníroz, zsindely, zsivány, zsonglőr

II. Madárlesen 8 pont

Olyan összetett szavak adják a megoldásokat, amelyek előtagja mindig egy madárnév. Segítség lehet a fogalom meghatározása (és zárójelben a madáré is.)

Éles, átható pillantású szem (vadászatra idomítható ragadozó madár)

1. Nagy, keskeny, tövénél hajlott orr (nagy testű, barnás tollú ragadozó madár)
2. Boltozat nélküli, lapos emberi talp (nagy testű, hosszú nyakú háziszárnyas)
3. Hirtelen harag (a tyúkkal rokon, nagy testű háziszárnyas)
4. Lábra erősíthető faláb (hosszú csőrű és lábú vonuló gázlómadár)
5. Szelíd, jóindulatú (lakott helyeken elterjedt madár)
6. Szép ívelésű női nyak (kecses, fehér lúdféle vízimadár)
7. A szem körüli, elágazó apró ránc (fekete-fehér tollú, hosszú farkú madár)

III. Régi mesterségek 13 pont

1. Mi a bognár közismert elnevezése?
2. Melyik foglalkozás szerszámai: fűrész, gyalu, fúró, satu, kalapács?
3. Melyik mesterember anyaga a zsindely, a deszka, a cserép, a szeg, a mész?
4. Mit készít a varga?
5. Melyik foglalkozás űzői végeztek munkájuk mellett foghúzást, érvágást, sebek kezelését?
6. Milyen anyagot készített a csapó vagy más néven a kallós?
7. Mivel foglalkozik a gelencsér?

8. Hogy hívjuk a prémek készítőjét?
9. Miket készít a kádár?
10. Ki készíti a seprűt (aki mellesleg sokat iszik)?
11. Milyen iparos dolgozza fel a marha, juh, ló húsát?
12. Mi a foglalkozása annak a mesterembernek, aki fúróval, gyaluval, fűrésszel, kalapáccsal, mértékkel dolgozik?
13. Melyik mesterséghez tartozik a kóc, a lószőr, a rugó, a szeg, az enyv?

IV. Vajon mit jelentenek az alábbi (dőlt betűvel írt) tájszók? 6 pont

Kisfiam, ha továbbra is rosszalkodsz, akkor jól *megdöhöllek*.
A barátom *makuj* ember, mindig a saját feje után megy.
Aki keveset eszik, az egy idő után *megposztul*.
Hollandiában az út mentén sok *kőmorzsát* látni.
Olyan nagy itt a *csavara*, hogy nem tudok rendesen dolgozni.
Kotorágon vágtam át a lápon.

V. Ruha teszi az embert 6 pont

A következő szólásokból hiányzik a megfelelő ruhadarab megnevezése. Pótold a hiányt!

1. Úgy váltogatja a nézeteit, mint más az … (Gyakran, elvtelenül változtatja a nézeteit.)
2. Nem tűzi a … mellé. (Nem fog eldicsekedni vele.)
3. Felköti a … (Összeszedi az erejét, képességét.)
4. Megtanít valakit … dudálni. (Erélyes eszközökkel rendre, emberségre tanítja.
5. Hogy kerül a … az asztalra? (Hogy illik ez ide?)
6. Kiteszik a … (Elzavarják, kitessékelik, kidobják.)

Valamelyik napom

Fogalmazás arról, hogyan ismerkedtem meg az öreggel, hogyan vendégelt meg végtelenül nagy házában, és hogyan találkoztam halott barátjával, majd tértem haza hajnali fél hatkor fitten

Későn este érkeztem haza a táncpróbáról, átfagyva és étvágytalan, gyerekként olyan fáradtan, mint a felnőttek a napi munka után. Minthogy másnap még iskola, cipőt lerúgva elterültem a díványon, hozzábújva a ráterített szúrós csergéhez, hogy most alszom, de sok a házi, és egy ösztöndíjat is meg kell pályáznom, amiknek a nyomasztó terhe nem hagyta békén a tudatom. „Persze, hogy majd kialvatlanságom meghatározza egész másnapomat, mi?" mondta, erre én mint lélek kiültem a bordáimra, hogy különválva tőlük nyugton hagyjam pihenni a testemet. Az erős koncentráció ellenére el-elkalandozott a képzeletem vissza a múltamba, s ilyenkor megint magamban találtam magam.

Nagy sokára megnyugodtam, testem már egyenletesen lélegzett, és én néztem magam, egyáltalán nem volt megterhelő különválva maradnom tőlem. Fölálltam és léptem néhányat, hogy teret engedjek anyámnak, aki betakart. „Biztonsággal itt hagyhatom" gondoltam és kimentem a téli éjszakába. Megkerestem a vasúti töltést, és annak mentén elsétáltam Pestre, ahova iskolába járok, ahol a barátaimmal találkozom, és ahová sok tervem és álmom fűz. Érdekes módon a másfél órás vonatút nekem gyalog alig néhány percbe telt, és úgy, hogy noha nem láttam többet, mint általában szoktam, mégis minden fát, háznak ablakát és lábnyomot a fagyott sárban megvizsgálhattam.

A végállomáson lejöttem a sínekről és kisétáltam az utcára. Voltam már a városban ilyenkor, úgyhogy nem lepett meg semmilyen elém táruló kép. Mégis, olyan tisztán láttam a házak homlokzatmintázatát, az emberek arcát, az autók rendszámát és az összetaposott szórólapok feliratát, hogy kedvem lett volna lerajzolni, csak hát otthon hagytam a grafitomat, száraz papír sem volt a közelemben és egyáltalán a kezem sem volt nálam, mert az testemmel együtt aludt otthon.

Tehát azon kellett gondolkodtam, itt az éjszaka, mivel foglalkozhatok? Először elkezdtem számolni az utcaköveket, geometriailag méregettem a kereszteződések bezárt szögeit, és hogy a kirakatok üvegei hány százalékát verik vissza a külső fénynek. Unni kezdtem, ezért kedvem támadt megismerkedni különféle emberek különféle éjszakájával. De a járókelők nem láttak, ha pedig követni kezdtem valakit, elfogta a félelem és gyorsított léptein. A lakások bejáratai is mind zárva voltak, így kinn rekedtem egyedül a hidegben. Egyszer aztán – tudom is én, miért – letévedtem egy aluljáróba, ahol megpillantottam egy öreget ülni kartonlapon a falnak támaszkodva. Mindig itt láttam este, ha erre jártam. Most is szokásos ruhájába bugyolálva próbált elaludni. Nem tudom, ruháit mióta nem moshatta már ki. Majd ha nálam lesz a nyelvem, megkérdezem.

Leültem elé és figyeltem őt. Arcát hol szépnek, hol csúnyának találtam, attól függően, hogy mire voltam kíváncsi. Addig néztem, amíg ki nem nyitotta a szemét és rám tekintett. Szipogott egyet. Éreztem, hogy csodálkozás fut végig hús-vér arcomon, hiszen ő lát engem! Megkérdeztem udvariasan – beszéd nélkül, és ő értette –, maradhatok-e nála, és ő múlt ezredbeli modorával bólintott, sőt behívott az elmé-

jébe egy forró mézes-tejes teára.

Megkérdeztem tőle, nem fázik-e az orra, és elmesélte, hogy majd hajnalban lesz a legrosszabb, de őt már nem zavarja, és elmesélte, aznap hogyan adott el kilenc, földön talált vonaljegyet egy naiv turistának, és elmesélte, milyen rossz szemmel nézett rá a közértes, mikor egy középkategóriás bort vásárolt. Pedig csak az ünnepekre készült szövetségesével, Szándokánnal. Ő az italt szerezte, az pedig az ennivalót.

Később csatlakozott hozzánk egy másik lélek, őróla kiderült, hogy pár napja fagyott meg egy közeli kerületben, úgyhogy búcsúzni jött. Így hármasban beszélgettünk, nevettünk, szomorkodtunk és teáztunk, míg a hajnal nem közeledett. Akkor készülődni kezdtem, ők pedig elláttak hasznos tanácsokkal a jövőmre nézvést, majd elváltunk. Ebből már egy szóra sem emlékszem. A Föld tovább forgott, fejjel lefeléből vissza a helyére, és felkelt a Nap.

Nagy Ábrahám, HaRibó

PÁLYÁZAT

Tehetségkutató Diákmédia Pályázat 2013.

A DUE Médiahálózat, a diákújságíró egyesület 23. alkalommal kiírt Tehetségkutató Diákmédia Pályázatán bármelyik iskolatípus tanulói, szerkesztőségei indulhatnak. A pályázni kizárólag saját munkával lehet, a részvétel felső korhatára pedig 25 év.
A pályaműveket a kategóriákon belül három korcsoportban értékelik: általános iskola, középiskola és felsőoktatás.
Beküldési határidő: 2013. március 15., a Magyar Sajtó Napja
A pályázati díjak összértéke 1,5 millió forint.
A középiskolai és felsőoktatási kategória helyezettjei kedvezményes részvételi lehetőséget nyernek Magyarország legjobb médiatáborába és leghatékonyabb gyakorlati médiaképzésére, a DUE Médiahálózat idei Médiatáborába, amelyet 2013 júliusában rendezünk meg.
A következő kategóriákban lehet nevezni:
1. Az év diákújságírója 2. Az év diákrádiósa 3. Az év diák-videoújságírója 4. Tények nyomában – etikus diákújságíró különdíj a telenor támogatásával 5. Az év diáklapja 6. Az év diákfotósa 7. Az év online diákmédiuma 8. Az év mentora
A pályázatokat kizárólag elektronikusan lehet beküldeni, a feltöltő felület elérhető itt: http://www.due.hu/palyazat/.

Eredményhirdetés: 2013. május 10-én, a Budapesten megrendezendő 20. Országos Ifjúsági Sajtófesztiválon. Minden pályázót március végén értesítünk a pályázata érvényességéről, áprilisban pedig az eredményhirdetéssel kapcsolatban tájékoztató levelet kap.
A nyertes munkákból a DUE Tallózó 2013. május-júniusi számában, valamint honlapunkon válogatást közlünk.

Érdeklődés a DUE Médiahálózat irodájában: 1148 Budapest, Örs vezér tere 11., Tel.: 06 1 222 8213, E-mail: due@due.hu, ill. a http://www.due.hu/hir/717/due-tehetsegkutato-diakmedia-palyazat-2013-palyazati-kiiras címen.

Karcolt szösszenetek szabadon

Dédnagyapámmal ültem ebben a szobában és teáscsészét fogtunk a kezünkbe, mézet csurgattunk. Dédnagyapám történeteket mesélt istenekről, ördögökről, jóslatokról és átkokról, Aphroditéról, a szerelem istennőjéről; dédnagyanyámat hasonlította hozzá. Képzeletben Trójába utaztunk, csalásokat lepleztünk le, találkoztunk Brad Pitt-tel, úsztunk az óceánban és elutaztunk a holdra. A holdon tüzek égtek, különféle vörösen és kéken villogó tüzek, de néha, mikor becsuktuk a szemünket, mintha fényképezőgép vakuját kattintották volna a szemünkbe, egy pillanatra vadkacsamódjára bukott fényfehérbe minden. Fehérbe, mint egy könyv lapja, egy régi könyvé, amelyben pattanásig feszülve várt az óraszerkezet. Egy óraszerkezet, ami olyan hangosan ketyeg, hogy a gyerekek a színes műanyag játékokat és fakockákat eldobva körbeülik és csak hallgatják a végtelennek tűnő tik-tik-tiket. A gyerekek lelkivilágukat keverték össze az óra bonyolult belsejével, és mint egy labirintus fonódtak össze vele, bokortengerzöld fényárban úsztatva az egész szobát és annak minden berendezést.

Egy fürdőszobában térdeltem a szőnyegen és meredten néztem. Lassan, nagyon lassan jelent meg. Bátortalanul dugta ki a fejét és óvatosan kapaszkodott meg a peremben. Szép lassan, ahogy egyre jobban gömbölyödött, úgy bátorodott fel és merészkedett egyre kijjebb. Mint aki el akar érni valamit, úgy nyújtózkodott és nyúlt egyre jobban és jobban, távolodva a peremtől. Most már cseppet sem félt. Bátorságtól dagadó mellel vetette magát alá az ismeretlennek. Ahogy elrugaszkodott a peremtől, hirtelen behúzta a lábát, de amint megérezte a zuhanás örömét, ismét kinyújtotta és fejjel előre zuhant lefelé. Útközben egyre jobban megnyúlt, és áramvonalas alakjának köszönhetően, hangtalanul zuhanhatott. Végig figyelemmel kísértem az útját, hogy változik és alakul.

Persze végül minden zuhanásnak véget kell érnie, és bizton állíthatom, hogy újdonsült barátunk kellő nyitottsággal fogadta a kemény porcelánból készült mosdókagylót. Fáradtan és lihegve pihent meg a hosszú esés után, és bátorítva integetett társának odafentre. Majd mikor látta, hogy ő is kimerészkedik a biztonságot jelentő odúból, halkan és nagyon, nagyon lassan elkezdett lefelé folyni, a fehér lejtőn.

Anyámat rakták elém. Egy adag hamu, pár szál virág. Még meleg – gondoltam –, még ne szórják rá a földet, ez még nem végleges. És miért a fekete? Anyám utálja ezt a színt. Mért akarják ezzel bántani?

Mért sírnak? Vagy talán ő bántotta őket? Lehet, hogy ez csak büntetés? Olyan mintha sarokba állítanák pár percre…

Egy kalapos fickó ült mellém, nagy, lapos, szőrös arca volt, ő is rágyújtott.

– Szabad? – kérdezte és a hamutál után nyúlt.

– Bántotta magát? – A szemébe nézni nem mertem.

– Ne félj – veregette meg a vállam –, ne félj, lesz, aki vigyáz rád.

Erre már a szemébe néztem volna, de sehol sem volt. Csak egy fáradtan füstölgő virágszál maradt utána anyám hajában.

Ahogy ültünk a tűz körül, és én néztem, hogy tűzik fel nyársra a szívemet, hirtelen megértettem.

Mivel nem volt rendes nyársuk, ezért egy szívószálat használtak. Tudjátok, azt, amit a bulihelyeken is lehet kapni. Fekete és teljesen egyenes, semmi törés vagy kacskaringós rész. Ahogy beleszúrták a még meleg izomba, apró vércseppek folytak végig a szívószálon. Még friss volt. Azért szerettem. Néha ugyan fájt, de azért szerettem a szívemet. De most már teljesen át van szúrva, és készen áll a sütésre. Tűz fölé is lett rakva és lassan forgatva. Érezni lehet, ahogy a hús szép lassan puhulni kezd, benne átrendeződnek a molekulák. A szívószál is változik, olvad, de ugyanúgy mereven tartja még magát. Sült hús illata kezdi megtölteni a levegőt körülöttünk, és mindenki várakozva nézi, hogy forog a szívószál és rajta a szívem. Már majdnem kész, már majdnem megsült, mondják, de még forgatnak egyet rajta, hogy jól átsüljön. A szívószál azonban nem bírja tovább és végleg elolvad. Az egész a hamuba hull.

Kitéptem egy szálat a hajamból, hurkot kötöttem rá és ráraktam egy virág szárára. Elkezdtem rá felcsavarni, de valamiért nem akart elfogyni. Mikor már teljesen betekertem az egész virágot, még akkor is maradt annyi, hogy egy csomóval lekötthessem. Milyen szép, gondoltam, ahogy a vöröses barnás szál rácsavarodott a törékeny virágra. A következő nap úgy döntöttem, kipróbálom, működik-e máson is, és még egy szálat kitéptem. Most valami nagyobbat akartam kiszemelni, és mivel pont a Szabadság híd mellett álltam, gondoltam, jó lesz kezdésnek. Még egy szép masnit is tudtam kötni az időközben a hídra tévedt villamos tétjére. Azt is beledolgoztam a művembe.

Manapság emberekkel csinálom ugyanezt. Szerelmespárokkal, akik miután én kezelésbe vettem őket, halálukig szeretni fogják egymást. Szeretem a munkámat. Végre valami hasznosat is csinálhatok. Csak kár, hogy a testvéremnek, aki eggyel feljebb jár, olló a jele az oviban. Másnapra mindig szétszórva találom a játékaimat, szétcincált és elvágott hajszálak között.

Néztem azt a lányt, ahogy a könyvespolcon ügyeskedett fölfelé, a negyedik sorba szólt a jegye, a többi helyet már majdnem mind elfoglalták, igyekezett nem belerúgni senkibe. A harmadik sor felénél már fújtatott, egyik kezével a haját próbálta kisöpörni az arcából. Éreztem, ahogy a másik kezem görcsösen szorul az érdes fára.

Az órámra néztem, a lánynak fél perce volt az indulásig. Ő is érezhette, gyorsabban, összeszedetlenebbül kezdte kapkodni a lábait.

Felért a negyedik sorba.

Már csak a helyét kell megtalálnia, én már láttam is, a 15. szék lehetett nagyjából, két öregember között.

Furakodott befelé, a tizedik széknél járhatott. Lenézett. Rám nézett. A szemembe.

Visszapillantott a helyére.

Elvesztettem az egyensúlyom, de a kezem görcsösen kapaszkodott tovább a polcba, éreztem, ahogy rántom magammal, hallottam a gyerekek sikítását, az idősebbek kacaját.

Hallottam a puffanást. Egy csomó faszilánk a lábam előtt, szakadt lapok. Hátradőltem a székemben.

Szirtes Manka (ex-HaRibó)
és Géhberger Máté (ex-ADSL)

PÁLYÁZAT

Megvalósítható grafikai látványterveket várunk a Lenhossék és Vendel utca sarkán található tűzfalra (ld. fénykép). Amennyiben készül olyan pályamű, amelyet az önkormányzat is elfogadhatónak ítél, jó esély nyílik a megvalósításra.

A fal témája lehet:
– Ferencváros
– Valamilyen társadalmi probléma absztrakt ábrázolása (eddig volt: környezetvédelem, sport, az idő múlása, vidék és város kapcsolata)
– Az iskola és a kerület
– Az iskola
– Egyedi önkifejezés .

Látványtervet készíthet bármelyik politechnikumos iskolapolgár, egyedül vagy csoportban. Az elképzeléseket Bodonyi Évának kell leadni.

A farsangról

A farsang hossza évről évre változik, mivel zárónapja a húsvét időpontjához kötődik. Vízkereszttől (január 6.) a húsvétot megelőző negyvennapos nagyböjt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig (idén február 13.) tart.

A farsang a tavaszvárás pogánykori, igen változatos képet mutató ünnepeiből nőtt ki, gyakorlatilag a zajos mulatozás, a tréfacsinálás, bolondozás, eszem-iszom és az advent lezárulásával a párkeresés, udvarlás időszaka. Magyarországon a farsangi szokások a középkorban honosodtak meg, és számos idegen nép hatása érvényesült bennük. A városi polgárság elsősorban a német hagyományokat vette át (erre utal az elnevezés is az olasz „carneval" helyett), míg az arisztokrácia körében az itáliai és francia szokások terjedtek inkább el. De fellelhetők pogány germán vagy éppen ókori görög, római motívumok is. (Maga a szó német eredetű, a „faseln" jelentése fecsegni.)

Az ókori Rómában is rendeztek álarcos felvonulásokat, zenés táncmulatságokat, úgynevezett Saturnalia-ünnepet a téltemetés-tavaszvárás jegyében. A mulatságok egy álló hétig tartottak, a szegényeket megvendégelték, a családtagok ajándékokat adtak egymásnak. Ilyenkor rendezték a kedvelt gladiátorviadalokat is. Latin nyelvterületen a 'carneval' szó a farsang megfelelője, jelentése a hús elhagyása. Más magyarázatok szerint azt a díszes szekeret nevezték carrus navalisnak, amelyet egykoron vidám, álarcos menet tolt végig Róma utcáin, innen a karnevál elnevezés.

Maszkos alakoskodások

Magyarországon már Mátyás korában divatban voltak bizonyos itáliai mintákat követő álarcos mulatságok, sőt II. Lajos udvarában harci játékokat is rendeztek. Az egyház kezdetben rossz szemmel nézte a fékevesztett mulatozást, az ördög művének tartotta és üldözte is. Temesvári Pelbárt ferences szerzetes 1502-ben született prédikációjában a következőképp ír: „Ó jaj, ezekben a napokban hány keresztény ember fordul a kegyelem világosságából a sötétség cselekedeteihez, vagyis a torkossághoz, az iszákossághoz, a bujálkodáshoz. Az efféle emberek a farsangban az istenüknek választják az ördögöt, amit álarcos mulatsággal, fajtalan énekekkel dicsőítenek megvetvén a Krisztust."

Dacára az egyházi tiltakozásnak, a farsang időszakának megünneplését nem tudták visszaszorítani. Annak ősi, pogány gyökerei – melyek szoros kapcsolatban állnak a termékenységgel, bőséggel, varázslással, a tél elmúlta felett érzett örömmel, a tavasz beköszöntét siettetni szándékozó rítusokkal – erősen éltek a nép hagyományaiban.

Farsang ünnepéhez kötődik Magyarországon a népi színjátszás kialakulása. A különféle maszkos alakoskodásokból nőttek aztán ki a különféle dramatikus játékok, amelyekben tipikus alakokat személyesítettek meg. Ilyenek voltak a cigány, a betyár, a koldus, a vándorárus, a menyasszony, vőlegény. Kedvelt volt a férfi-női szerep- és ruhacsere. Szívesen alkalmaztak állatmaszkokat is, gyakran feltűnik a játékokban a kecske, a ló, a medve.

Már a XVI. századtól vannak adataink az egyik legnépszerűbb alakoskodó já-

tékról, az ún. Cibere vajda és Konc király párviadaláról. Az egyik szereplő a böjti ételeket (cibere), a másik a húsételt személyesíti meg, az ő viszálykodásukról szól a játék.

A legismertebb alakoskodó szokás magyar nyelvterületen a mohácsi busójárás. A délszláv eredetű sokácok faálarcos felvonulásairól már a XIX. századból vannak feljegyzések, bár ezek általában a vigadalom botrányos részleteit emelik ki. Mivel az álarcok a szereplőknek inkognitót biztosítottak, viszonylag gyakran került sor verekedésre, a nők molesztálására, amik ellen a felháborodott közvélemény a hatóságok segítségét követelte. A XX. század folyamán aztán ezt az izgalmas ünnepet sikerült mederbe terelni, és ekkor terjedt el a busójárás elnevezés is. A sokácok ezt a farsangot záró eseményt Poklada 'átöltözés, átváltozás' néven említik.

A falufeljáró menet a nagyobb falvakban tartott álarcos, jelmezes felvonulás, melyet legtöbbször a farsang utolsó napjaiban, azaz farsang farkán rendeztek. A menetben ott haladtak a tipikus figurák (cigány, koldus, betyár, vándorkereskedő, borbély...), időnként megálltak és rögtönzött tréfás jeleneteket adtak elő. Gyakran szerepelt a menetben egy álmenyasszony illetve álvőlegény is, és különösen, ha abban az időben nem tartottak valódi lakodalmat a faluban, tréfás esküvőt rendeztek nekik. Hogy a móka még nagyobb legyen, gyakorta a férfi-női szerepeket felcserélték, vagy a női szerepeket is férfiak alakították. A felvonulókat általában muzsikusok is kísérték.

A Felvidéken szlovák mintára terjedt el az ún. bakkuszjárás (Bacchus római boristen nevéből), melynek során kecskebőrbe bújt álarcos alakok ijesztgették a lányokat, megtréfálták a falubelieket.

Egyes vidékeken népszerűek voltak az álbírósági tárgyalások, melyeken a vádlottakat bábuk helyettesítették, vagy éppenséggel állatokat ítéltek el. Természetesen ezek tréfás szokások voltak, nem pedig kegyetlenkedések.

Gyakori volt a téltemetés vagy farsangtemetés dramatikus megjelenítése is. A telet általában szalmabáb személyesítette meg, de lehetett csúf öregasszonyt ábrázoló rongybábu is. Ezeket aztán általában elégették, vagy betemették a hóba.

Bálok, táncmulatságok

A karácsonyi időszak elmúltával, a mezőgazdasági munkák megkezdése előtt, a telet záró időszakban sokfelé rendeztek bálokat, táncmulatságokat a falvakban, illetve a nagypolgárság és az arisztokrácia a városokban. Vidéken általában a kocs-

ma vagy a fonó volt a színtere ezeknek az eseményeknek. A különféle szakmák, céhek báljai mellett megtalálhatók az asszonyok, sőt a gyermekek báljai is. Népszerűek voltak a batyusbálok, ezekre a résztvevők vitték az ételeket, jellemzően kalácsot, süteményt és általában baromfihúsból készült fogásokat. A farsangi báloknak mind a paraszti életben, mind pedig a városi nagypolgárság körében komoly hagyományai voltak. Magyarázata ennek, hogy az eladó lányokat illetve a házasulandó fiatalembereket ezeken az eseményeken vezették be a társaságba, tehát a párválasztásban, társasági életben volt fontos szerepük. A legtöbb lakodalmat is ebben az időszakban tartották faluhelyen.

Farsangi köszöntők

Adománygyűjtő céllal hogy általában a gyermekek, ritkábban a fiatal férfiak vagy házas emberek jártak házról házra. A szokásról már a XVII. századból rendelkezünk feljegyzésekkel. Néhol a tanító vagy a falusi pap jövedelmét egészítette ki az adomány. A köszöntők jókívánságokat mondanak a háziaknak, cserébe szalonnát, tojást, zsírt kaptak.

A farsang más népeknél

Velencében már István napján (december 26.), Spanyolországban pedig Sebestyén-napkor (január 20.) kezdődik a farsang. Rómában csakis a hamvazó szerdát megelőző tizenegy napot mondják farsangnak illetve karneválnak.

A farsang hazája Itália, a római birodalom Saturnalia ünnepei. Ma a leghíresebb a velencei karnevál, misztikus maszkjaival idegenforgalmi látványosság.

Belgiumban a Gille-ek vonulnak fel, Párizsban a boeuf gras-t (kövér ökör) álarcosok vezetik körül a városban, s ezzel fejezik be a farsang ünnepét.

Németországban a maskarás bálok közül kiemelkedik a farsangi időszak utolsó keddjén rendezett ún. Narrenfest, azaz bolondok keddje. Szintén német nyelvterületen dívó szokás a Weibermühle (csodamalom). A történet szerint a fiatal férfi csúf öregasszonyt vesz feleségül, a molnár kellő jutalom ellenében fiatal lánnyá „őrli vissza" az öregasszonyt.

Manapság a leghíresebb a riói karnevál. Ez egy hatalmas díszes felvonulás feldíszített kocsikkal, melyeken a szambaiskolák képviselői ropják a táncot.

Forrás: http://www.unnep.mentha.hu/farsang.htm

Elképesztő!

Interjú egy húszgyerekes milliárdos házaspárral

Lukács Ernő egy igazi „anticeleb", aki 45 éve hűséges feleségéhez, 20 gyereke van, albérletből költözött tanyára, ahol valóságos munkával gazdagodott meg, életében nincsenek sötét titkok, nem népszerű és a média által nem ünnepelt személyiség.

– Piros Júlia (PJ): Hogy kezdődött ez a mesébe illő történet?
– Ernő bácsi (EB): Éppen hogy csak elkezdtem a feleségemnek udvarolni, három évre be kellett vonulnom katonának. Még ma is pontosan tudom, hogy 819 napot vártunk egymásra. Közben a legtöbb katonatársamat elhagyta a párja. Nagyon jól választottam.

– PJ: Tényleg egy brigádgyűlésen állította választás elé az akkor 20 éves Juliannát?
– LE: Mondtam neki, ha tíz gyereket nem akarsz, akkor ne gyere hozzám! Persze mindenki azt hitte, hogy vicceltem. Végül eléggé túlteljesítettük a célt. El kell gondolkodni, hogy kié a nagyobb érdem. Szerintem 99 százalékban a feleségemé. Tavaly július 3-án voltunk 45 éves házasok. De olyan, mintha csak öt másodperc lett volna az életünk idáig.
– Juci néni (JN): Nem csak enyém az érdem, de az biztos, hogy a nőnek ott kell állnia a férje mellett, és segítenie, mert anélkül nem megy. 21 éves koromtól 46-ig mindig terhes voltam, és volt, hogy nekem kellett ellátni 16 marhát egyedül. Városi létemre nem voltam olyan ijedős csaj. Igazi vadnyugati életünk volt.

– PJ: Gondolta, hogy egyszer milliomosok lesznek?
– JN: 33 évig laktunk a tanyán úgy, hogy abból 16 évig nem volt villanyunk. El lehet képzelni, milyen volt nekem városi lánynak elindulni három óvodás korú kisgyerekkel egy olyan helyre, amely két kilométerre van a legközelebbi kis falutól. A háztartási gépeinket, mosógépet, hűtőszekrényt elajándékoztuk, és kezdődhetett a kemény élet. Az esti fürdetés után minden éjjel kézzel mostam, ugyanis akkor még csak szövetpelenka volt. Közben meg sorban születtek a gyerekek.

– PJ: Sosem panaszkodott, hogy nehezen megy a sora?
– EB: Nem, ezt az életet mi vállaltuk, panasznak nem volt ott helye! Mindenki azt kérdi tőlünk, hogy a gyerekek talán véletlenül születtek? Ez olyan butaság, hiszen véletlenül nem születik gyerek. Mi tudatosan vállaltuk valamennyit, és azt éreztük, hogy nekünk ezt végig kell csinálnunk, bármi áron.
Csak azt tudtam, hogy haladni fogok előre, és minden kölykömnek veszek házat. Soha nem fogadtunk el semmiféle segélyt. Többször is behívtak, hogy adnának nekünk nevelési támogatást, de én azt mondtam, hogy adják inkább más szerencsétlennek. Pont azért, hogy később ne vessék a szemünkre, hogy azért van ennyi gyerekünk, hogy abból éljünk meg.
– JN: Így visszanézve lehet, ha elfogadtuk volna, és ha szegények maradunk, akkor nem piszkált volna minket annyit az APEH meg a VPOP. De sebaj, mert ezt is kibírtuk. Hihetetlen összegű, több millió forintos bírságokat kaptunk, amikről később, a befizetés után mondta ki a bíróság, hogy jogtalan volt. Pedig évente ellenőriznek minket és mindig minden rendben volt.

– PJ: Gondolja, hogy sokan irigykednek magukra?

– EB: Bár ellenségeink tudtommal sosem voltak, egyesek azért szerettek alánk tenni. Az APEH-nál ismeretlenek már sokszor feljelentettek.
– JN: Talán nem sokan tudják, hogy miken mentünk keresztül, amíg idáig eljutottunk. Mindig azt mondom, hogy amit elértünk, azt bárki utánunk csinálhatja. Én 16 évig mostam minden nap kézzel. De még egymásnak sem szoktunk panaszkodni.

– PJ: Lehet ennyi munka mellett még a gyerekekkel is külön foglalkozni?
– EB: Esténként miután végeztünk a munkával, még tanultunk a gyerekekkel, úgy hogy többen kitűnő bizonyítványt kaptak. De játékra is maradt idő, ha kellett kézen jártam nekik az udvaron, vagy tanítottam őket biciklivel hátrafelé tekerni, fociztunk, bújócskáztunk. Aztán futószalagszerűen kezdődhetett a fürdetés. Elkaptam a legfiatalabbat, megfürdettem, majd bevittem az ágyba lefektetni. Három után vízcsere. Persze a vizet előbb fel kellett húzni a kerekes kútból, még ma is, sötétben is tudnám, hogy 13 tekerés után van fent a vödör. Aztán bográcsban meg kellett melegíteni és úgy bevinni a fürdőszobába.

(Miközben végig csodáljuk a carrarai márvánnyal borított, antik bútorokkal berendezett termeket, találkozunk Évivel, a család legfiatalabb sarjával. A csinos, 20 éves lány kozmetikusnak tanul.)

– PJ: Nem sokan mondhatják el, hogy 20. gyerekként jöttek a világra. Még jó, hogy a szüleid nem álltak meg 19-nél. Nem lettél elkényeztetve, mint legkisebb?

– Lukács Éva (LÉ): Igaz, hogy mindent megkapok. Van fodrász műhelyünk és kozmetikánk is a birtokon. Most kaptam egy szoláriumot, sok vendégem jön a városból. De a kastélyt tényleg én takarítom. Nálunk sosem volt bejárónő vagy bébiszitter.

(Ma már a 14 lányból, és 6 fiúból csak kettő van otthon, a többiek szép sorban kirepültek. Persze szinte sosem üres a ház, csak a szűk családhoz 63 fő tartozik, és a legidősebb unoka már 25 éves. Ernő bácsihoz, aki jó emberismerő hírében áll, mindenki szívesen fordul tanácsért.)

– EB: Pszichológus-fajta vagyok, ha valamelyik lányomnak jött egy udvarlója, nekem elég volt csak ránéznem, hogy tudjam, zsivány-e vagy sem. Ha aztán nem fogadták meg a tanácsom, később mindig azt mondták: apu miért nem hallgattunk rád!

– PJ: Mivel foglalkoznak a felnőtt gyerekek?
– Mindenki leérettségizett, a fiúk a földeken dolgoznak velem, a lányok mind szakmát tanultak ki. Van köztük cukrász, szűcs, varrónő, virágkötő, fodrász, kozmetikus. A fiaim közül egyik sem lett mi-

niszter, az apjukat követve az állattenyésztést, földművelést választották. A parasztember nemigen tud elszakadni ettől. Ez az élet a legszebb.

– PJ: Akkor sikeresnek mondhatja magát a gyereknevelésben. Úgy érzi, hogy át tudta adni azokat az értékeket, amelyek szerint él?

– Mindent megtettem, de azaz igazság, hogy talán nem mindenki vette át. Igyekeztünk a gyerekeinket tisztességre nevelni. Csúnyán beszélni, duzzogni, veszekedni nem lehetett. Nem engedtük, hogy árulkodjanak egymásra, össze kellett tartaniuk. Mindenki szót fogadott, és mindenkinek megvolt a maga feladata. Tíz állatot kapott minden gyerek, azokat nekik kellett ellátniuk. Olyan komolyan vettük őket, mintha felnőttek lennének. Együtt dolgoztunk, harcoltunk azért, hogy jó termés legyen. Az volt az elvünk, ha valakinek nincs kedve a munkához, akkor csinálja kedvetlenül, de akkor is meg kell csinálni, úgyhogy jobb lesz, ha vidáman teszi.

Nemcsak 17 gyerekünknek vettünk házat és kocsit, de akkoriban még a szüleinket, sőt a környéken a rászorulókat is mi segítettük. Ezt ma kevesen mondhatják el. Óriási volt a türelmünk, de a gyerekeink is nagyon jók voltak. Felnéztek rám az egyszer biztos. A gyerekek elköltözése után sem maradt űr az életükben, nagyon jól érezzük magunkat kettesben is, miközben ugyanúgy adjuk-vesszük az állatokat, mint régen.

– PJ: Hatvannyolc évesen is intenzíven dolgozik. Nem érzi úgy, hogy most már ideje megpihenni?

– EB: Ha lehet ilyet mondani, még intenzívebben megy a munka, mint valaha. Épp holnap viszik két kamionnal a marháimat a törökök. De nemrégiben adtam el lovakat a jordán királynőnek, és Rómába is került néhány arab telivérünk. Vannak még terveim, például tovább akarok építkezni. Néha még az asszonynak kell engem fékeznie, de addig fogom csinálni teljes erőbedobással, amíg bírom.

– PJ: Egészségügyi problémájuk sem volt soha?

– EB: Semmi. Egész életemben nagyon jó erőben voltam. Ami ehhez az élethez kellett is. Ha este kaptam a hírt, hogy másnap reggel le kell adni négy bikát, akkor magam kötöttem össze őket, és gyalog vittem az állatokat a négy kilométerre levő leadó helyre. Ez a 700 kilós állatokkal nem is volt olyan könnyű. Mondja, szeretne ön milliomos lenni?

– PJ: Nem bánnám…

– EB: Akkor a következőt kell csinálni: keressen egy istállót, vegyen három kis bocit. Ez abszolút reális idáig. Egy istállót pár nap alatt meg lehet építeni. Felneveli a három bikát, amiért pont egymillió forint jár. Kilakkozhatja a körmét, vehet szép blúzt, lehet úrilány, ha megetette az állatokat! Aztán senki sem fogja tudni, hogy az istállóból jött. Talán még kell hozzá egy talicska és egy kasza, és valamelyik öregtől tanulja meg, hogy kell azt kikalapálni, kifenni. Keressen egy kis zöld füvet, azt bárhol lehet találni. Ebből egy év alatt már milliomos lehet. Amelyik fiatal elkezdi, amit most mondtam, nem fog csalódni! Ha leadta a három bikát, utána vegyen hatot, ekkor már két millió forintja lesz. Ha még többet akar, akkor vegyen még többet. Csak el kell látni őket, de ez egy nagyon kedves állat, élmény velük dolgozni, és óriási hasznot hoz. Ennél egyszerűbb dolog alig van.

– JN: Mi mindent, amire szükségünk volt,

magunk termesztettünk. Ha volt négy anyadisznónk, akkor annak a szaporulatából egy év alatt 22 db 200 kilón felüli disznót tudtunk levágni. Abból aztán elláttuk az egész nagycsaládot. Amit a saját kertünkben termeltünk mindenféle vegyszer nélkül, az olyan 'bio' volt, hogy ma sehol nem kap olyan egészségeset a boltokban.
– EB: A reggeli müzli és kakaó helyett frissen fejt tejet kaptak a kicsik. Mindenki hozta a saját jelével címzett bögréjét, beállt a kígyózó sorba a tehén farához, s várta az adagját. Megkérdeztem tőlük, hogy habosan vagy simán kérik, és kívánság szerint fejtem egyenesen a poharukba, néha még viccből az arcukra is spriccceltem. Aki végzett, az istálló másik kijáratánál távozhatott.

– PJ: Ezek szerint diploma nélkül is tökéletesen lehet boldogulni?
– EB: Természetesen fontos lehet egy diploma, de azzal nem veszíti el az értékét, ha közben mezőgazdasággal is foglalkozik az ember. Mondjuk, reggel 7-8-ig megeteti az állatokat, szépen rendet tesz, majd bemegy és megfürdik, akkor utána kastélyban is élhet és kamatoztathatja a diplomás tudását. Vegyünk például egy parasztembert vagy egy házaspárt. Ha az asszony reggel elvisz 100 tojást a piacra, akkor aznapra már szinte megkeresett annyit, amiből meg lehet élni. És ha még a férje közben megeteti az anyadisznót, 14 malacát, 8 hízót és 6 bikát, akkor már teljes milliomosok. Senkitől sem függenek.

– PJ: És nem kell még drágán megvenni az állattartáshoz szükséges takarmányt is?
– EB: Az attól függ, hogy milyen takarmányról van szó. Mert, ha az ember, amikor kaszálni kéne, csak vakarózik, ha gyűjteni kéne, csak alszik, akkor bizony drága. De ha ő maga megcsinálja, akkor semmibe sem kerül. Itt az utak mentétől kezdve, ahol fű van, ott lehet kaszálni, és télire meg beteremteni. Ha ezt most összehasonlítja a maga életével ott Pesten, és úgy érzi, hogy valamivel elégedetlen, esetleg a munkahelyi hajtás megviseli idegileg, akkor már jöhet is a marhatenyésztés. Fiatalok, ki kell költözni a tanyára, aztán hogy ne születnének sorban a gyerekek?! A problémákon pedig úgy kell átlépni, hogy azok nagyon alul maradjanak. Nem lelkizünk mi soha. Ha megdöglöttek az állatok, nem számít, hoztam helyette húsz-szal többet, vagy ha szárazság volt, esetleg elverte a jég a termést, mindenen túlestünk, mint a vénasszony a csibeitatón.

– PJ: A világ fejlődése, az egyre jobb életkörülmények mellett változtak bármit is a mindennapjaik?
– EB: A mi világunk nem változik, ugyanúgy szántjuk a földet. Egyedül, ami talán jelentős, hogy van mobiltelefon és internet, de sokszor gondolok rá, hogy bár ezek hasznos dolgok, az emberek életén mégsem sokat segítenek. Az én sikerem egyik titka az, hogy ha valamit kitaláltam, azt azon nyomban véghez is vittem. Ha éjjel jutott eszembe valami, hajnalban már el is kezdtem a kivitelezést. Persze hoztam rossz döntéseket is, de mindig volt annyi önkritikám, hogy nem szépítettem, bevallottam a tévedéseimet. Ha nagy baj ért is minket, megbeszéltük, hogy a rossz után majd jön a jó, és továbbmentünk. Keseregni nincs értelme, úgy nem működnek a dolgok. Nekem például elég, ha ránézek a feleségemre, és máris jó kedvem van. (*nevet*)

– PJ: Hogy érzi, volt az életében, a sikereiben valami felsőbb, isteni segítség is az emberi erőfeszítések mellett?
– EB: Magamtól nem tudtam volna ezt vé-

gig csinálni. Biztos, hogy kaptam Istentől segítséget. Nem nagyon szeretem elmondani az ilyesmit, mert hihetetlenül hangzik, de olyan is volt, hogy a nagy szárazság miatt már nem tehettem mást, mint hogy elmentem imádkozni, aztán megjött az eső. Máskor meg épp hazaértem, amikor kaptuk a hírt, hogy megszületett a kis unokám, de azt mondták, hogy nem marad meg, mert koraszülött és tüdővérzést kapott. Éjfél is volt már, mikor azonnal visszafordultam, elmentem a szekszárdi nagy templomhoz, letérdeltem ott kívül a lépcsőkön, mert az ajtó már zárva volt, és két órával később hívtak, hogy a gyerek jobban van, már lehet bízni.

– PJ: Van bármi az életükben, amit ha újra kezdenék, másképp csinálnának?

– EB: Semmi. Ez így volt jó a nehézségekkel és a buktatókkal együtt.

Forrás: Hetek.hu

Köszönet

Erdei Erika szülőnek az alkotásórák számára felajánlott segédeszközökért, szerszámokért, alapanyagokért,

és **Vadász Levente** diáknak (JOKER),

hogy mindezeket becipelte az iskolába.

Bodonyi Éva, rajztanár

Tartalom

IT-emlékeztető 2
Műveltségi vetélkedő 3
Iskolabírósági hírek 4
Disputa-pályázat. 11
A teremszemléről 12
Vélt jogok a büfében. 14
Haiku-verseny. 15
Irodalmi háziverseny 16
Nagy Ábris napja valamely napja . . . 19
DUE-pályázat 20
Karcolt szösszenetek 21
Falfestmény-pályázat 23
A farsangról. 24
Huszonketten egy családban. 27
Aranyköpések 32

Aranyköpések

- Egy mondat akkor teljes, ha van benne cselekvés, kifejezés és tárgy.
- Egy mondat akkor teljes, ha egy tagmondatból áll.
- Egy mondat akkor tagolatlan, ha hiányzik.
- Egy mondat akkor tagolatlan, ha nem összetett.
- Egy mondat akkor tagolatlan, ha egybe van, nem választja el semmi.
- A nyakláncon sok csillogó égkő (!) volt.
- Izóra zárkába (!) vonul (apácának).
- A fegyelem nem létezett a légkörben.
- Azt hitte, ha feláll egy székre, magasabb lesz az ikulya (!).
- Nem mutatkozta önmagát teljesen.
- Juhász Gyuhász (*Ez a Gyula névváltozata?*)
- Miklós Karamel (*talán Mikes Kelemen?*): Törökországi levelek
- Mikes Kelemen Rhodoszban élt (*Esetleg Rodostóban*)

Köszönöm a 2012. októberi FotóAlkotó Hétvége résztvevőinek a fényképeket, amelyeket a Poligráf illusztrációinak használtam.

a szerk.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Felelős kiadó: Diósi Alojzia
Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit
Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.
e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf
Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében